DENNÍ TICHÁ CHVÍLE

neděle 1. 11. Mt 5,1-12a

Svatost – otevřenost vůči Bohu a splynutí s jeho dobrotou. Dnes se mohu zamýšlet nad tím, kolik „nekanonizovaných“ světců jsem v životě potkal. Je totiž dost lidí, pro které text blahoslavenství představuje reálný návod.

pondělí 2. 11. – Vzpomínka na všechny věrné zemřelé 2 Mak 12,43-46

Víra ve vzkříšení lidského těla – tedy celého člověka – je v této knize z 2. st. př. Kr. jasně vyjádřena. Mne navíc má myšlenka na Kristovo vzkříšení naplnit nadějí na setkání s těmi, kterým už teď mohu pomáhat modlitbou.

úterý 3. 11. Flp 2,5-11

Sám sebe se zřekl, zmařil se, stal se služebníkem. Do jaké míry jej následuji? Do jaké míry jej následuje církev? Neodvoláváme se na tato slova jen tehdy, když nám nic jiného nezbývá?

středa 4. 11. Flp 2,12-18

V roce Božího slova se chci držet pevně „slova života“. I proto, aby se ti, kteří mě ve víře doprovázeli, nemuseli stydět, že běželi nadarmo!

čtvrtek 5. 11. Flp 3,3-8a

Před Kristem ztrácejí hodnotu vnější společenské znaky. Znám datum svého křtu, od kterého se odvíjí mnohem větší důstojnost, než jakou přinášejí tituly, postavení, zásluhy?

pátek 6. 11. Flp 3,17-4,1

V době nadbytku aktuální varování: není naším bohem břicho? Bude i mé tělo schopné oslavení? Nezapomínám na svou pravou vlast v nebi?

sobota 7. 11. Flp 4,10-19

Pavel je vděčný za hmotnou pomoc, kterou mu Filipané poslali do vězení. Dokáže však žít v nedostatku i v nadbytku. Návod i pro nás, jak si vážit jiného bohatství